

Carl XVI Gustaf: Jultal 2007

Talare

Carl XVI Gustaf
Kung

Datum

25 december 2007

Plats

Stockholm

Kära svenskar hemma och utomlands, Jag vill tillönska er alla en god fortsättning på julen. Några av er som lyssnar har kanske just deltagit i julottan eller julmässan och påmint om julens budskap, om Jesus som föddes för att rädda världen. Därmed tändes ett hopp om en bättre värld där alla människor skulle leva i fred och frihet. Gemensamt för världens stora religioner är just detta hopp om en bättre tillvaro för livet på jorden. Min önskan denna juldag är att vi alla, oavsett vilken kulturkrets och religion vi tillhör skulle kunna ta fasta på förhoppningen om en bättre värld och en tryggare framtid för kommande generationer. Alla människor har behov av att få tro på en ny morgondag. Ständigt uppstår konflikter mellan människor och mellan länder. Vi verkar ha svårt att leva tillsammans på denna vår enda jord. Det måste finnas ett sätt att leva sida vid sida i ömsesidig respekt för varandras olikheter. Denna vision bör vi försöka hålla levande. Under året som gått har Drottningen och jag på våra resor och besök träffat många människor som förmedlat ett sådant hopp. Låt mig berätta om några av dessa. Nyligen hälsade vi på i en ungdomsgård i Hammarkullen. Det är en av de stadsdelar i Göteborg som ibland betecknas som ett problemområde. För oss blev det ett inspirerande besök. De ungdomar vi träffade där fick oss att känna tillit till en bättre morgondag. De tänkte just ett sådant hopp jag talar om. "Vi ungdomar kan förändra samhället", sa en av dem. "Men man måste börja med sig själv. Sedan kan man förändra världen". Han berättade om hur ledarna på ungdomsgården hade fått honom att hålla sig borta från droger och kriminalitet. "Ledarna här har varit som extra föräldrar för mig. Kompisarna har varit som syskon. Ungdomsgården har varit mitt andra hem. Jag tror jag lärt mig förstå andra — att bli mer tolerant och ödmjuk", sa pojken. Vi mötte många unga människor i Hammarkullen som ville något, som ville göra något av sina liv, som ville hjälpa andra att få rätsida på sina. De eller deras föräldrar var alla födda i något annat land. Nu är Sverige deras hemland. Invånarna där och på många andra håll runt om i Sverige kommer från alla världens hörn. Många olika språk surrar i luften. Kulturer och sedvänjor blandas i skolor och på arbetsplatser. Så ser det ut i Sverige idag och på många

håll i vår globaliserade värld. Det är ett nytt Sverige. Unga människor med rötter i andra kulturer sätter Sverige på kartan i musikstilar, sportgrenar och affärsidéer som inte fanns när jag var yngre. I alla århundraden har Sverige utvecklats genom invandring. Vallonerna, som på 1600-talet byggde upp många av våra bruk och därmed präglade vår tidiga industriella verksamhet är ett exempel. Ett annat är inflödet av konstnärliga talanger från framförallt Frankrike på 1700-talet. Ibland blir vi ängsliga av förändringar men jag ser förändringen som en spegling av den värld vi lever i. Att välkomna förändringen och låta blandningen av kulturer och erfarenheter berika våra liv och vår samhällsgemenskap är vår enda väg framåt. Ungdomarna i Hammarkullen, Rosengård, Tensta och många andra samhällen, hjälper oss att hålla hoppet om en bättre morgondag levande. Jag hade länge haft en dröm om att skapa en fond för att uppmuntra och stötta ungdomar med ledarskap. På min 60-årsdag fick jag den gåva som Sveriges scouter och många av er som lyssnar bidrog till. Det gläder mig oerhört att kunna stödja unga människor som är beredda att ta ansvar i föreningar, förvaltningar och näringsliv. Vi måste uppmärksamma och lyfta dem som vill arbeta för ökad förståelse mellan människor och för samarbete över alla gränser. Under det senaste året har klimatfrågan hamnat högst på dagordningen när världens ledare möts. Och här har Sverige haft en pådrivande roll. Många har i årtionden sökt skapa opinion för större aktsamhet om luft och vatten och för en bättre ekologisk balans. Nu, när naturkatastrofer och extrema väderomslag verkar öka, kan vi inte blunda längre. Nu när fler och fler forskare lagt fram klara belegg för att polarisen smälter och floderna torkar ut, måste vi förstå att något håller på att ske med vår jord. Dessbättre diskuteras nu kraftfulla motåtgärder. Överenskommelsen som träffades på Bali för bara några dagar sedan måste ses som ett framsteg. Den har lagt en grund för gemensamma beslut om konkreta åtgärder när världens ledare möts igen i Köpenhamn år 2009. Sverige spelar en aktiv roll för att i samarbete med länder få fram sådana beslut som motverkar den globala uppvärmningen. Vi kan alla hjälpa till genom att bland våra egna arbetskamrater, vänner och bekanta skapa förståelse för det arbetet. Det är vår moraliska skyldighet att hjälpa till. Och det är en förutsättning för att vi skall kunna undvika nya katastrofer som påverkar vårt eget liv och vår egen vardag. Vi, i den rika delen av världen, måste känna ett särskilt stort ansvar om de globala hoten mot våra gemensamma livsvillkor ska kunna undanröjas. Det finns ett uttryck som säger att ingen kan göra allt men alla kan göra något. I den insikten ligger räddningen för vår värld. Det gäller inom så gott som alla områden. Ett exempel jag gärna vill lyfta fram i detta sammanhang är den unge Anton Abele, pojken som startade en stor kampanj

mot våld i skolan och på offentliga platser. Han fick nog när en 16-åring misshandlades svårt under dramatiska former i Stockholm tidigare i höstas. Uppslutningen kring Antons upprop visar att vi alla har fått nog. Vi måste sätta stopp för de utbredda gängbråken och grymma våldet i skolorna. Här om någon gång, så ska begreppet nolltolerans krävas. Impulserna och lärdomarna har blivit många under året som gått. Inte minst har detta gällt under Drottningens och mina Statsbesök utomlands: i Japan, Danmark och Österrike. I Sverige har Drottningen och jag mottagit statscheferna från Kina, Brasilien och Bulgarien. Men vi har, som sagt, också rest mycket i Sverige. Eftersom jag är djupt engagerad i energifrågor, inte minst gällande vilken slags bränsle vi bör använda för våra bilar, reste Drottningen och jag till Örnsköldsvik för att titta på ett projekt som går ut på att använda cellulosa för produktion av etanol. Satsningen på 2:a generationens bränsle sker i samarbete mellan forskare, skogs- och bilindustrin. Den slutliga lösningen lär låta vänta på sig, men det är spännande och inger förtroende att se hur arbetet med att hitta miljövänligare bränsle för bilar tar stora steg framåt. Det är naturligtvis summan av de många små stegen och de otaliga besluten i vardagen, som sammantaget avgör hur framtiden blir. Det är nu, de närmaste åren, vi avgör om vi kan överlämna en bättre värld till våra barn och barnbarn. Längre fram kan det vara för sent. Det är vi som har framtiden i våra händer. Var och en kan påverka utvecklingen. Jag känner att tillsammans och med ny kunskap ligger en spännande värld framför oss. Låt oss hjälpas åt att skapa en bättre morgondag. Det är min högsta önskan inför det nya året. Nu hoppas jag att Ni får ytterligare några väl förtjänta vilodagar innan vi tar det första steget in i framtiden. Min familj och jag önskar Er alla ett Gott Nytt År 2008!

Taggar

2000-tal, 2007, Högtidstal, Jultal, Kungahuset, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/carl-xvi-gustaf-jultal-2007>